

วิทยานิพนธ์เรื่อง	การให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการ ปราบปรามการกระทำผิดในคดียาเสพติด
คำสำคัญ	การต่อรองคำรับสารภาพ/การให้ข้อมูลสำคัญและเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปราม
นักศึกษา	นามบัญญัติ มะโรตระกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.ศิริโรจน์ รัฐประเสริฐ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

ประเทศไทยประสบปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญเกิดกับทุกประเทศในโลก โดยเฉพาะยาเสพติดในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine-Type Stimulants: ATS) ที่ผ่านมานั้น ประเทศไทยได้มีการแก้ไขมาตรการและบทลงโทษทางกฎหมายหลากหลายวิธีการ เพื่อลดการแพร่ระบาดของยาเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนแต่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยังไม่เกรงกลัวกฎหมาย จึงทำให้มีการกำหนดมาตรการขึ้นใช้เป็นเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยการนำมาตรการต่อรองคำรับสารภาพมาเป็นเงื่อนไขในการยื่นข้อเสนอลดโทษเพื่อเป็นแรงจูงใจ หากผู้กระทำความผิดให้ข้อมูลข่าวสารอันสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2 ภายใต้พันธกรณีอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 (พ.ศ. 2543)

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ประเด็นแรก ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2 ไม่ได้มีการให้คำนิยามคำจำกัดความ คำว่า “การให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปราม” นั้นมีความหมายว่าอย่างไร ทำให้ในช่วงแรกของการบังคับใช้กฎหมายเกิดความสับสนไม่ชัดเจนในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ดี ในภายหลังได้มีคำพิพากษาศาลฎีกา ได้วินิจฉัยไว้ว่า การให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามนั้น หมายถึง การให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์นำไปสู่การจับกุมตัวผู้กระทำความผิดรายอื่น ซึ่งมีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดที่มีความร้ายแรงมากกว่า รวมทั้งการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำ

ความผิดหรือยาเสพติดเป็นจำนวนมาก หรือในกรณีสามารถออกหมายจับผู้กระทำความผิดรายอื่นได้ ประเด็นที่สอง นับตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 100/2 ไม่ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไข การให้ข้อมูลของผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ปรากฏเป็นเอกสารเฉพาะ และมีได้ครอบคลุมตลอด ทุกชั้นในกระบวนการยุติธรรม ทำให้เกิดปัญหาที่มีการนำมาตรการดังกล่าวมาใช้ในทางที่มีขอบ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2553 จึงได้มีการกำหนดแนวทางการประสานความร่วมมือในกรณีดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี แนวทางในการประสานความร่วมมือก็ยังไม่ได้กำหนดรายละเอียดของการ ดำเนินงานที่ชัดเจนไว้ในทุกกรณี ประเด็นที่สาม การที่มาตรา 100/2 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติด ให้โทษ พ.ศ. 2522 ให้อำนาจศาลในการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคัดสินลงโทษผู้กระทำความผิด น้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ ทำให้การใช้ดุลพินิจของศาลที่ผ่านมามีได้เป็นไป ในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่สหรัฐอเมริกา พบว่า ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดโทษในเรื่อง การต่อรองคำรับสารภาพเอาไว้ตามแนวทางการกำหนดโทษของสหรัฐอเมริกา (Federal Sentencing Guideline)

จากการศึกษาวิจัยสรุปได้ว่า มาตรการต่อรองคำรับสารภาพตามมาตรา 100/2 ตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 นั้นยังมีความไม่ชัดเจนในหลายประเด็นดังที่ได้กล่าว มาแล้ว เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการ กำหนดคำนิยามของคำว่า “การให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปราม” และ ให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวง รวมทั้งการกำหนด หลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคัดสินลงโทษกรณีการต่อรองคำรับสารภาพไว้ใน ข้อบังคับประธานศาลฎีกา

THESIS TITLE	THE IMPORTANT AND ESPECIALLY ADVANTAGEOUS INFORMATION FOR SUPPRESSION OF NARCOTIC OFFENSE
KEYWORDS	PLEA BARGAINING/ PROVIDING ESSENTIAL AND USEFUL INFORMATION FOR SUPPRESSION
STUDENT	NAMBANYAT MAROTRAKUL
THESIS ADVISOR	DR. SIRIROJ RATHPRASERT
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS CRIMINAL LAWS AND CRIMINAL JUSTICE ADMINISTRATION
SCHOOL	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2017

ABSTRACT

Thailand is encountering the drug issue which is the major problem happening around the world especially narcotics in Amphetamine-Type Stimulants: ATS. Previously, Thailand has variously revised legal measures and punishments to reduce the prevalence of drugs in Amphetamine-Type Stimulants: ATS, but many drug offenders did not obey the laws leading to the fact that additional measures had to be stipulated to as an instrument to increase efficiency in preventing and suppressing drug offences. The measure of plea bargaining is exercised as a condition in decreasing punishment as incentive if the offenders provide essential and useful information for drug suppression in accordance with Narcotics Act B.E. 2522 section 100/2 under the obligations of the United Nations Convention against Transnational Organization Crime year 2000 (B.E. 2543).

After examining research studies, the researcher found that the first issue according to Narcotics Act B.E. 2522 section 100/2 did not define what provision of essential and useful information for suppression of drug offenses means leading to the fact that, initially, the enforcement of law was confusing and practically unclear. However, after the Supreme Court ruled that provision of essential and useful information for drug suppression meant giving important and beneficial information leading to the arrest of other offenders with more severe actions as well as the expropriation or seizure of properties arising from offences or drugs or in

case the warrant of arrests is issued against other offenders. The second issue was that since amended Narcotics Act B.E. 2522 (5th edition) B.E. 2545 has been enforced, section 100/2 did not regulate principles, methods, procedures and conditions of giving information of offenders or defendants as appearing as specific documents which was not possessed in every level of justice proceedings resulting in the problems of illegitimate implementation of such measure until 2010 that the guideline of collaboration in such case has been initiated. However, such collaboration did not cover clear details of operation in every case. The third issue was that section 100/2 as per narcotics Act B.E. 2522 empowered court to use discretion in considering punishing the offender less than minimum penalty as specified by law. This means that the law does not align with the previous court's discretion while in the US, it was found that principle of punishment decrease about plea bargaining has been stipulated in accordance with the Federal Sentencing Guideline.

According to the study, it could be concluded that measure of plea bargaining according to section 100/2 of Narcotics Act B.E. 2522 was unclear in many issues as mentioned above. To have effective legal regulation, the researcher suggests that there should be a clear definition of "provision of essential and useful information for suppression of drug offences", prescription of principles, methods, procedures and conditions in ministerial regulations as well as stipulation of judgment discretion criteria in case of plea bargaining regulations prescribed by the President of the Supreme Court.